275

23

DIE XVI. MAII.

IN FESTO S. JOANNIS NEPOMUCENI, MARTYRIS,

SEMIDUPLEX IN REGNIS HISPANIARUM.

Omnia de Communi Martyris non Pontificis, tempori congruentia, præter ea, quæ hìc habentur.

ORATIO.

DEus, qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silentium novâ Ecclesiam tuam Martyrii coronâ decorasti: da nobis ejus intercessione, & exemplo linguam nutè custodire, ac omnia potiùs mala, quàm animæ detrimentum, in hoc sæculo tolerare. Per Dominum nostrum, &c.

IN I. NOCTUR.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCT.

Lectio iv.

JOannes Nepomuceni Bohemiæ Oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, à parentibus ætate provectis, non sine futuræ Sanctitatis præsagio,

ſagiō ; flammis ſupra naſcentis domum mirabiliter collucentibus , ortus eſt. Cùm infans in gravem morbum incidiſſet , Beatæ Virginis ope , cui natum parentes referebant acceptum , è vitæ periculo evaſit incolumis. Egregiâ indole , piâque inſtitutione cæleſtibus indiciis obſequente, inter ſanctas , religioſaſque exercitationes pueritiam egit ; nam Eccleſiam frequenter adire , ac Sacerdotibus ad aras operantibus miniſtrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus ; Pragæ verò gravioribus diſciplinis excultus , Philoſophiæ , Theologiæ , Sacrorumque Canonum Magiſterium , & lauream

emeruit. Sacerdo
initiatus , atque
ſcientia Sanctor
ad lucra animar
ritè comparatus ,
niſterio Verbi
ſe penitùs addi
Cùm igitur in vi
extirpandis , &
vocandis in vi
ſalutis errantibus e
quentiâ , & pie
uberes ederet
ctus , inter Cano
cos Metropolit
Eccleſiæ Prage
cooptatus , mox
demandatam Ev
gelii coram R
Wenceslao IV. P
dicandi provinc
ſuſcepit , eo ſucce
ut Joannis ſuaſu m
ta Rex faceret ,
gnoque in hon
ejus virtutes ha
ret. Conſpicuas
men , quas ille
tulit , dignitates , D
Servus , ne à Divi
Verbi præconio av
caretur , conſtanti
mè recuſavit.

B.

℟. Honestum fecit.

Tempore Paschali.

℟. Lux perpetua.

Lectio v.

REgiis illum eleemosynis in pauperes erogandis præfectum, Joanna Regina conscientiæ sibi moderatorem adscivit. Cùm autem Wenceslaus ab officio, institutoque descessisset, atque in vitia præceps abriperetur; piè autem conjugis obtestationes, & monita gravatè ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio Sacerdoti credita Reginæ arcana sibi à Joanne panderentur. At Dei Minister blanditiis primùm, tormentis deinde, & carceris squallore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Wenceslai animum, cum ab execrando proposito, nec humana, nec Divina jura deterrerent, supremum agonem, quem instare sibi Athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscurè prænuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, cæleste præsidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vesperi revertentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis Rex è fenestra conspicatus arcessit; cumque vehementiùs urgeret, & proximam

mam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Joannes invictâ constantiâ terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

℞. Desiderium animæ.

Tempore Paschali.

℞. In servis suis.

Lectio vi.

SAcrilegum facinus clam patratum, & Martyris gloriam insigne prodigium divinitùs patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis supernatantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex are-na postridiè man- Corpus elatum, Ca-nonici deinde Re-gis iram nihil tr-mentes, in Metro-politanam Ecclesiam solemni pompa in-tulerunt, & sepul-turæ mandarunt. Cum autem in di-invicti Sacerdot-memoria miraculis & maxima fidelium eorum præcipuè, q-famâ periclitantu-veneratione cresce-ret, post annos d-mum ampliùs te-centos, in juridic-recognitione corpo-ris, quod sub hum-tamdiù jacuerat, lin-gua ejus incorrupt-& vivida reperta e-quæ sexto post ann-Judicibus à Sed-Apostolica delegat-exhibita, novo pro-digio repentè intu-muit, & subobsc-rum ruborem

purp-

purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis ritè probatis, Benedictus XIII. P. M. die decima nona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono primum hunc Sacramentalis Sigilli assertorem, Arcani fidem sanguine obsignantem Sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

℟. Stolla jucunditatis.

Tempore Paschali.

℟. Filia Jerusalem.

IN III. NOCT.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. *c.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opertum, quod non revelabitur; & occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 10. *post init.*

DOminus diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: & ea quæ nunc occulta existimantur, luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii, nulla hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicate super tecta. Non legimus

gimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, & doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, & verbum ejus infidelibus nox est.

℟. Corona aurea.

Tempore Paschali.

℟. Ego sum vitis.

Lectio viii.

ITaque id quod à se dictum est, cum libertate fidei, & confessionis vult esse loquendum. Idcircò quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est excelso loquentium præconio audiantur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, & profundum doctrinæ Evangeli-cæ secretum in lu-mine prædication-is Apostolicæ revelan-dum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est; sed ti-mentes potiùs Deum, cui perdendæ in ge-henna, & animæ, & corporis sit potestas.

℟. Hic est ver-martyr.

Tempore Paschali.

℟. Candidi facti sunt.

Lectio ix.

NOlite timere eos, qui occi-dunt corpus. Nullus igitur corporum no-strorum casus est per-timescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ, atque ori-

originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, quâ teneremur, adjecit: Negaturum se eum Patri in cælis, qui se hominibus in terra negasset; eum porrò qui confessus coram hominibus se fuisset, à se in cælis confitendum: qualesque nos nominis sui testes hominibus fuissemus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros.

Te Deum laudamus.

HISPANIARUM.

Piis, enixisque instantiis nomine Serenissimi Regis Hispaniarum per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Cardinalem Aquaviva, Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIV. porrectis pro extensione Officii, & Missæ Sancti Joannis Nepomuceni, sub Ritu Duplici minori pro die 16. Maii ad omnia Regna, & Dominia Majestati Suæ subjecta, illisque à Sanctitate Sua ad Sacram Rituum Congregationem remissis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Belluga relatis, Sacra eadem Congregatio, inhærendo aliis concessionibus in similibus factis, benignè indulsit, ut in posterum in cunctis Hispaniarum Regnis eidem Regi Catholico subjectis prædictum Officium cum Oratione, & Lectionibus secundi Nocturni propriis, aliàs approbatis, &

Mis-

Missa respectivè ab universo Clero Saeculari, & Regulari utriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur, die 16. Maii sub Ritu Semiduplici servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani recitari, & celebrari possit, si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 21. Januarii 1741.

Factaque deinde per me Secretarium de praedictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua benignè annuit. Die 27. ejusdem mensis & anni 1741.

F. C. A. Card. Guadagni,
Pro-Præf.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus,
Secret.